

Slěpc a wšiwc taj swataj běštaj,
 Najbohatšej mjez wšěmi,
 Tehodla tež wonaj chcystaj
 Widžeć dać so před wšěmi.
 Twarožk wjele do so dđerži,
 Přinjese tym družkam pić,
 Wokol' njeho rady smjerdži,
 Njehachu z nim rejwać hić.

Štyrjo hercy tež tam běchu,
 Hubjenstwo bě na husle;
 Hdyž pak woni piskać chcychu,
 Puknyštej so trunje dvě.*
 Požčonka pak bě na dudki,
 Dań ta přińdže z piščelu,
 Prózdny hornyk bě samlutki
 Z boka při tym wjeselu.

Cyły toleř bě so wopił,
 Tež ta mloda wóslica,
 Wón bě wšitkón palenc dopił,
 Swarješe joh' móšnička.
 Piwo poča k dobrom' radzić,
 Dokeliž bě słyšało,
 Zo b'dža do wody je sadzić,
 Duž běše so splóšało.

* Dokelž maju serbske husle jeno tři truny, su potom, kaž so wě,
 na poslednjeje piskali.